

A *Casanova hazatérése*¹⁹ melankolikus felütéssel indítja a szomorú fordulatot: „Életének ötvenharmadik évében, amikor már rég nem az ifjúság kalandos kedve, hanem a közelgő öregség nyugtalansága űzte a világon keresztül-kasul, Casanova lelkében oly erős honvágy ébredt szülővárosa, Velence után, hogy hasonlóan a madárhoz, amely a szellős magasságokból lejjebb s lejjebb száll meghalni, lassan közeledni kezdett a város felé, mindig szűkebb körökben keringve.”²⁰ A fiktív, de hiteles történet azt az utat követi végig, amelynek a végén Casanova ráállt (1776-ban), hogy elszegődjön feljelentőnek a velencei inkvizítorok kémei közé. Csak ezen az áron térhetett haza, ráadásul ebben az aljas szerepben újra kudarcot vallott: nem kapott rendes fizetséget, lenézték, és jelentéseit semmitmondónak ítélték. Az *Életem története* ezt a szomorú véget nem meséli el, de az elkészült részekben egy kiváló író és különleges személyiség teremt újra életét és pályáját, a háttérben a korszakot is elevenen megörökítve.

LIU JIANHUA SQUARE AZ IDŐ ÉS A VÉGTELEN PAVILONJA

¹⁹ *Casanova's Heimfahrt*, 1918. Magyar ford. Róna Imre, Bp. Szépirodalmi Könyvkiadó, 1988.

²⁰ I.m. 5–6.